

LIDSKÁ POCTIVOST

Ášter 1/2, 03. Ánor 2015

Před lety jsem vyřezávala a vyřezávala, nejprve předtíčné vzory - gobelínky, ale protože obrázky s dají rozdávat nebo vřezávat na vlastní zdi omezeně, vynalezla jsem používání obrázku k ozdobení kabelek. Takže jsem si vyzkoušela, že kabelky ozdobené výřezávkou jsou zajímavé, ale když jsem chtěla na kabelku motiv, co nebyl na gobelínu k mání, musela jsem najít nové řešení.

Napadlo mne vytisknout na kanavu obrázek, který se mi líbí, pomocí tiskárny. Látka se tiskárnou úspěšně protáhla a pak jsem obrázek vyřezala. Pak jsem šla ve "vynalézání" ještě o kousek dál. Vzala jsem tentokrát kus panamy (menší káčky) a vytiskla na ni zajímavou fotografii svého poníka, hábečce jménem Pico. Ale to jsem si tedy dala! Na tkanině rozlišit, který tvoreček bude ještě vyřezán tímto odstínem a který u jiným, bylo dost těžké, mámořala jsem na to, pomáhala si kontrolní fotografií, a nakonec usoudila, že tohle mockrát opakovat nebude! Naštěstí se kabelka velikosti větších kapsy docela povedla a nosím ji vždy, když sebou nepotřebuji nic jiného, než peněženku, mobil, klíče, doklady, a papírové kapesníky, nebo ji využívám jako kabelku doplňkovou, třeba k batohu na zádech. Má totiž kromě krátkého popruhu i dlouhý k nošení kámem rameno. Oba popruhy jsou odepínací, což umožňuje kabelku připevnit v autobuse k opěradlu a pod. Málem jsem opřela hlavu do dovolené v Anglii. V ten den jsem zamilovala největší hrůzu a největší úlevu celé dovolené!

Vypravili jsme se s Eliškou (dcera) do British musea sice spolu, ale po příchodu do rozlehlé haly jsme se s rozekřem, abychom si každá prohlédla co nás zajímá, s tím, že se sejdeme až v hotelu. A pak jsem - cizinec v cizí zemi, se znalostí několika frází (dobré dopoledne, dobré odpoledne, dobrou chuť, prosím, děkuji, promiňte, a vrcholem byla skutečná fráze: Jsem z České republiky - nerozumím anglicky), musela sama vyřezat a ztracenou kabelku, ve které jsem měla peníze, platební kartu, doklady, telefon, slovník, kartu na metro, adresu hotelu a klíč od pokoje; Takže jsem se cítila jako malé dítě, které se ztratí mamince, a neví ani, kde (v Londýně)

bydlí; Katastrofa. Co teď? Když kabelka není, kde jsem ji já nána před 10 minutami zapomněla?, protože jsem myslela, že jsem ji strhla do batůžku (je malinkatá, asi 17x17 cm), třeba ji našel poctivý občan Anglie a dal kontakt. Na informace? Tak jsem zamířila tam a snažila se gesty i malými křehkými na papír vysvětlit přitomné slešně, co mám za problém. Slešna pochopila a chtěla se mnou vyplnit jakýsi tiskopis, jenže jsme si moc nerozuměly. Slešna došla se se mnou anglicky nedomluví a nabídla mi "russi". Spásný nápad mě zachránil, slešna si zavolala vysílačkou na pomoc kolegu. Ten zaal větou, že umí "nemnoho parusky", a tak jsme nakonec konverzovali každým po svém - on polsky a já česky. A vypsalí požadovaný protokol o ztrátě s popisem kabelky. Áč nic. Říkala jsem si, že když kabelka nebyla tam, kde jsem ji nechala a na informacích o ní nevím, nezbyvá už nic jiného se smířit se ztrátou a zahájit aktivitu směřující k získání nějakých dokladů umožňujících odcestování domů. Tedy navštívit policii, poté ambasádu (mapa Londýna zůstala v batůžku), nakonec přejít do hotelu; Na informacích mi dokonce vytiskli mapku s cestou k nejbližší policijské stanici. Lilo přesto tak, jak jsem se

Děsně. Na policii jsem opět chtěla pomoci, a neuměla jsem nic víc, než vyjádřit rukama nohama, že jejich pomoc potřebuji. Trapas, jenže nahlásit ztrátu dokladů bylo nutné. Policie patrně nebyl podobný problém poprvé, dostala jsem do ruky sluchátko, policista druhé a na drátě jsme měli tlumočníci, a mohli jsme vyplnit protokol. Ani jsme ho celý nedokončili a předtím zpráva, že se kabelka našla! Poslali mě zpátky do musea. Cesta nebyla o mnoho veselější, protože jsem si řekla, že když se kabelka po hodině a půl "našla", má už zahozenou prázdnou kabelku. Prosím, až jsou v ní aspoň doklady, modlila jsem se. Na informacích byla nová obsluha a chtěla se mnou znova sepsat jednu vyplněný protokol o ztrátě. Nakonec měla nejgeniálnější nápad - otočila mně obrazovku počítače, do ruky mi strhla klávesnici a předtím překladač Gogole jsme se dobře dorozuměly. Jenže věšeno znamenalo znovu vyřezat, kabelku přý přinesou. Přinesl ji jakýsi pán, a mě k prvotní úlevě stačilo potáhnout kabelky v ruce, prázdná rozhodně nebyla. Ovšem stejně mě velice překvapilo, že jsem v ní našla úplně věšeno, včetně peněz. Obsah byl na první pohled přerovnaný, a já začala trochu chápat, proč tak dlouho trvalo, než mi kabelka vrátila; možná ji nejen prořezávali, ale předtím možná i rentgenovali, poplátení věšeno; mi třeba teroristickými útoky? Podepsala jsem převzetí svého majetku, a snažila se podívat jak jsem umí

A v úlevě, že jsem znova solventní, jsem se "rozřezala"; v místním shopu se suvenýry, abych se aspoň tak museu revanšovala. Hlavně jsem byla ráda, že mě nadšeno; ení ze sbírek British musea nic nepokazilo, mohla jsem dokončit jeho prohlídku a neměla jsem vlastní nepozorností dovolenou pokračenou. A kabelka mne provází dál; rok a půl po mých cestách... Nevím jestli uvěříte, ale já jsem skutečně nepolepšitelná. Dnes se podařilo kabelku ztratit podruhé. Když jsem nastupovala v garáži Plazy Plzeň k manželovi do auta, rvala jsem v úzké mezi mezi auty pootevřenými dvěma do auta batůžek ze zad a zapomněla na kabelku přese rameno, kterou jsem nechtíc srazila na zem - a nevědomky si... předtím jsem na to cca o 20 minut později, kdy jsme dojezili na kraj Plzně do Globusu a já se začala shánět po penězi na vozík. Začínám po kabelce, o které jsem si myslela, že mám na sobě - a ona nikde. Rychle jsme prohledali auto a obratem řidič předtím Plzně zpět do Plazy. S malou náhodou kabelka třeba zapadla pod vedle stojící auto a to dosud neodjelo... Samozřejmě jsem cestou myslela na zbytek z Anglie s touto kabelkou a na to, že historie se nemůže opakovat, jsme v Česku... Tentokrát jsem "zachránila" mobil (byl v kapse bundy), ale peněženka s dost velkým obnosem (už si přesto nepamatují, ale bylo to víc jak 5000 Kč), klíče, domů a oběť s dalšími doklady (karta pojištění, průkazka do knihovny, karta do bankomatu...) a samotná oblíbená kabelka - to k pokračování dne plně stačí. Dojezili jsme do garáže, lezu pod auty - nic, nic. Jsem blbá, blbá, blbá - někdo si díky mé nepozornosti dost pomohl. Ale ještě jsem se nevzdala a zkusila se zeptat dole v myšce, jestli přece jen někdo neodevzdal aspoň kabelku s doklady... Naděje umírá poslední. V boxu nějaká slešna v auto, neslyšely mne, tak jdu blíž - a nevím, čím ošim. U zdi leží moje kabelka. Jásám - a děkuji slešně, ptám se o poctivého nálezcce, ale slešna říká, že to sem donesla nějaká paní, kontakt nenechala - není komu podívat... Z kabelky se nic neztratilo. Nevědomky se někomu povedlo mít jako já ještě štěstí na poctivého nálezcce, ale

ztratit kabelku znovu po cca 2 letech a opäťt mít štígro, tomu skoro sama nevÄĀ™ím! GIOTAP.S. co z vás kdo ztratil, pÄ™ípadnÄĀ našel?